

ŽIVOTOPIS

Prof. Ing. Dušan Rodziňák, CSc.

- Narodil sa 19.8.1942 v Žiari nad Hronom. Je absolventom Hutníckej fakulty Technickej univerzity v Košiciach. Vysokoškolské štúdium v odbore „Tepelné spracovanie a tvárnenie kovov“ ukončil v roku 1964. V tom istom roku nastúpil na katedru „Náuky o kovoch a tepelného spracovania“ ako odborný pracovník, kde pracoval až do roku 1973. Do pedagogického procesu sa menovaný zapájal už v rokoch 1964 – 1973 na Katedre náuky o kovoch HF VŠT Košice, kde sa zúčastňoval pri príprave vybraných cvičení z predmetu Korózia kovov a povrchové úpravy. V tomto období viedol niekoľko skupín študentov v rámci ŠVOČ. Vykonyval funkciu člena skúšobnej komisie pre skúšky PGŠ v odbore Korózia v energetike ako i funkciu tajomníka komisie pre štátne záverečné skúšky.
- V tomto období bol v rokoch 1967 – 1970 vo vedeckej príprave, ktorú ukončil v roku 1970 odovzdaním kandidátskej dizertačnej práce. Časť vedeckej prípravy v rokoch 1969 – 1970 strávil na ročnom študijnom pobyte na TU v Darmstatde (Nemecko).
- Bol hlavným riešiteľom štátnej výskumnej úlohy „Vplyv inhibície korózneho prostredia na koróznú únavu ocele“.
- Bol zodpovedným riešiteľom cca 15 expertíznych prác vrátane činnosti súdneho znalca. Nezanedbateľná bola jeho odborná aktivita pri stavbe prístrojov a zariadení pre úsek „Korózie kovov“, ako aj aktivita v oblasti investičných dodávok, ktorá viedla k dovozu na vtedajšie pomery unikátnych zariadení ako napr. rastrovací elektrónový mikroskop, elektronická trhačka Zwick a pod.
- Od roku 1973 začal pôsobiť vo funkcii docenta v novovzniknutej Vysokoj vojenskej leteckej škole SNP v Košiciach, kde bol poverený vedením Katedry všeobecného vzdelania. Pôsobil ako prednášajúci predmetov Náuka o kovoch a Technológia kovov pre všetky štyri vtedajšie špecializácie. Vybudoval dve úplne nové laboratóriá, a to pre mechanické skúšky a laboratórium metalografickej mikroskopie. V tomto období sa v oblasti výskumu koncentroval na riešenie úloh pre n.p. Sigma Olomouc, ktorá v tom čase vyvíjala čerpadlá pre korózne prostredia v energetike, vrátane atómových elektrární. V rámci tejto činnosti vybudoval účelové pracovisko pre skúšky únavy kovov spolufinancované týmto podnikom.
- V rokoch 1978 – 1993 pracoval na Ústave experimentálnej metalurgie SAV Košice, kde postupne pôsobil najprv ako samostatný vedecký pracovník, potom (1980 – 1991) ako vedúci Oddelenia realizácií a nakoniec ako vedúci projektu. V tomto období menovaný okrem odbornej činnosti niekoľkokrát (na vyžiadanie) prednášal pre vybraný okruh inžinierskych pracovníkov. Prednášky sa týkali aktuálnych materiálových problémov, ktoré boli menovaným riešené pre dotyčné podniky (ŽD Bohumín, Kovohutě Povrly, ŠŽ Podbrezová, Vihorlat Snina, GR HŽ Praha a pod.).

- Bol zodpovedným riešiteľom všetkých úloh, ktoré sa týkali jednak prenosu základného výskumu do praxe a jednak riešenia expertíznych posudkov pre mnohé bývalé československé hutnícke ako aj strojárnské závody, vrátane štátnej výskumnej úlohy „Metalurgické problémy tvárnosti a dôsledkov tvárnenia“.
- V rokoch 1992 – 1993 bol zodpovedným riešiteľom grantového projektu „Vplyv metalurgických faktorov na vysokoteplotnú plasticitu plynule odlievaných ocelí“.
- V oblasti základného výskumu sa venoval hlavne štúdiu únavy na pórovitých materiáloch jednak v rámci úloh ústavu, v rámci úloh RVHP v spolupráci s TH Drážďany a bol tiež spoluriešiteľom úlohy vývoja valivých ložísk cestou práškovej metalurgie, kde samostatne riešil záverečnú úlohu tohto problému, a to kontaktnú únavu týchto materiálov. Pod jeho vedením boli vyrobené a zavedené do praxe viaceré zariadenia, vrátane zariadenia pre vysokoteplotné skúšky, ktoré bolo jediným svojho druhu v bývalom ČSSR.
- V rokoch 2003 – 2005 bol spoluriešiteľom vedeckého projektu VEGA č. 2/3207/23 (v rámci projektu vedeného na ÚMV SAV Košice) „Mikroštruktúrna podstata únavových a tribologických vlastností spekaných ocelí“, v rokoch 2006 – 2008 bol vedúcim projektu VEGA 2/6209/26 „Mikroštruktúra lomová mechanika vysoko pevných spekaných ocelí“ a v rokoch 2008 – 2010 vedúci projektu VEGA 1/0464/08 „Tribologické aspekty porušovania spekaných materiálov s dôrazom na kontaktnú únavu a opotrebenie“.
- Od roku 1996 opäť pracoval na VLA v Košiciach na Katedre leteckého inžinierstva vo funkcii docenta. Vyučoval predmety ako Náuka o materiáloch, Technológia kovov, Letecké materiály, Nové materiály a technológie, pre ktoré spracoval skriptá „Náuka o materiáloch a technológia ich spracovania“ I., II., III. diel.
- Vo výskume pokračuje i naďalej v oblasti únavy PM materiálov v spolupráci s bývalým pracoviskom ÚMM-SAV v Košiciach. Výsledkom tejto dlhoročnej činnosti bolo vydanie monografie s názvom „Prášková metalurgia železa a jeho únavové vlastnosti“.
- V roku 1998 habilitoval na Žilinskej univerzite v Žiline.
- V roku 2003 bol menovaný prezidentom ČR ako profesor pre oblasť materiálového inžinierstva po inauguračnom konaní na Vojenskej akadémii v Brne.
- Od roku 2004 pôsobil ako vedúci oddelenia na Katedre leteckej technickej prípravy v Ústave aeronautiky TUKE, od roku 2005 Leteckej fakulty TUKE, kde prednášal predmety Náuka o materiáloch a Technológia kovov I. a II. - pre strojárnske špecializácie.
- Od roku 2011 je emeritným profesorom na KLTP LF TUKE.
- Výsledky profesionálnej činnosti je možné vyjadriť v pedagogickej činnosti jednak vedením prednášok, cvičení, tak ako aj vedením diplomových prác, resp. vedením doktorandov. Patrí k tomu aj účasť v príslušných komisiách pre udeľovanie vedecko-pedagogických titulov. Za celé obdobie profesionálnej

činnosti publikoval viac ako 120 pôvodných vedeckých prác a publikácií. Je autorom 1 monografie, 8 vysokoškolských skrípt, ako i autorom jedného patentu, autorské osvedčenie číslo 232076 zo dňa 28.5.1987 pod názvom „Spôsob výroby vodiacich súčiastok vlákien“. Vynález bol uplatnený v národnom podniku Chemlon Humenné.

- V rámci odbornej činnosti vypracoval viac ako 40 odborných a expertíznych správ a realizoval 8 inžinierskych diel (stavba prístroja pre skúšky kontaktnej únavy typu R-mat, a AXMAT, stavba zariadenia pre vysokoteplotné skúšky, počítačom riadené zariadenie pre statickú skúšku v ťahu v rozmedzí teplôt 700 – 1600 °C, výroby držiacich kolíkov na báze keramiky typu TiO₂, ideový návrh pracoviska pre renováciu železničných pružín, výstavba metalografického laboratória a laboratória pre mechanické skúšky).

- Okrem výskumnej práce sa zúčastňoval na odbornej práci v rámci rôznych komisií, bol napr. členom:
 - o Atestačnej komisie pre vedeckých a vedecko-technických pracovníkov pri SAV,
 - o Komisie pre vynálezcstvo a zlepšovateľstvo pri KOR v Košiciach (1984 – 1989),
 - o Akademického senátu VLA,
 - o Spoločnej odborovej komisie pre doktorandské štúdium v rámci vedného odboru 91-07-9 Výzbroj a technika letectva.

- Dôležitým aspektom v jeho živote bol šport. Bol basketbalistom a dotiahol to až na celoštátnu 1. ligu. Bol v tíme VŠT Košice, ktorý miesto v 1. lige vybojoval. Po ukončení aktívnej športovej kariéry pôsobil ako tréner najprv žiakov, potom dorastencov a nakoniec v rokoch 1973 – 1974 viedol družstvo žien Lokomotívy Košice.